

ارزیابی درونی گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی لرستان

افشین نظری^۱، مهرنوش مقدسی^۲، اسدالله توکلی^۱، ناصر پژوهی^۱، مجتبی خاکساریان^۱، راحله عصایی^۱، رضوان باطبی^۳، علی شیخیان^۴، معصومه نظری^۵

- ۱- استادیار، گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.
- ۲- دانشیار، گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.
- ۳- کارشناس ارشد مدیریت، مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.
- ۴- دانشیار، گروه ایمنی شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.
- ۵- کارشناس ارشد فیزیولوژی، گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.

یافته / دوره هجدهم / شماره ۲ / تابستان ۹۵ / مسلسل ۶۸

چکیده

دریافت مقاله: ۹۵/۲/۲۹ پذیرش مقاله: ۹۵/۴/۲۴

* مقدمه: با توجه به نقش نظام آموزشی، لازم است که در طراحی و اجرای فعالیت‌های آن از مطلوب‌ترین شیوه‌ها استفاده شود. ارزیابی درونی فرایندی است که در آن اعضاء گروه آموزشی، هدف‌های گروه را تصریح کرده و عملکرد آن را مورد قضاوت قرار داده و سپس نقش خود را بازنگری و برای عملکرد بهتر، گام‌های اساسی بر می‌دارند. هدف از انجام این مطالعه، ارزیابی درونی گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی لرستان می‌باشد.

* مواد و روش‌ها: این ارزیابی یک مطالعه توصیفی - مقطعی بوده که در سال تحصیلی ۹۴-۹۳ اجرا شد. جمع‌آوری اطلاعات بر اساس پرسش‌نامه، مشاهده و مصاحبه انجام و ارزیابی در ۶ حوزه مختلف صورت گرفت. داده‌ها با استفاده از مقیاس اندازه‌گیری لیکرت با دامنه امتیاز ۰ تا ۵ در رتبه‌های مطلوب، نسبتاً مطلوب و نامطلوب طبقه‌بندی گردیدند.

* یافته‌ها: حوزه مدیریت گروه (با میانگین اکتسابی ۴/۲۳) اعضای هیأت علمی (۳/۵۷)، دوره‌های آموزشی (۲/۹۶)، برنامه‌های درسی دپارتمان فیزیولوژی (۳/۷۵) رتبه مطلوب و حوزه‌های امکانات و تجهیزات آموزشی و پژوهشی (۲/۹۲) وضعیت پژوهشی اعضای هیأت علمی (۲/۷۳) رتبه نسبتاً مطلوب را دارا بودند.

* بحث و نتیجه‌گیری: گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی لرستان در مجموع حوزه‌های مورد ارزیابی با میانگین ۳/۳۹ طبق مقیاس لیکرت رتبه مطلوب را داراست.

* واژه‌های کلیدی: ارزیابی درونی، گروه فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان.

* آدرس مکاتبه: خرم آباد، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، دانشکده پزشکی، گروه فیزیولوژی.

پست الکترونیک: ma.nazari91@yahoo.com

مقدمه

دانشگاه‌ها با ارزش‌ترین نهادهایی هستند که جامعه برای پیشرفت و توسعه در اختیار دارد (۱). با توجه به افزایش تعداد دانشجویان و مشکلات اقتصادی و اجتماعی در طی سال‌های اخیر در کشور، اهمیت ارتقای کیفیت نظام آموزشی عالی ملموس‌تر شده است (۲). برای ارتقای کیفیت هر واحد آموزشی در جهت اینکه به بهترین روش‌ها و اصول اداره شود، لازم است به‌طور مستمر مورد ارزیابی قرار گیرد (۳).

فرایند ارزیابی به دو صورت درونی و بیرونی انجام می‌گیرد. فرآیند ارزیابی درونی یا خود ارزیابی از یک سو به دنبال ارزیابی عملکرد گروه‌های آموزشی و از سوی دیگر به دنبال ارتقای کیفیت دانشگاهی می‌باشد و در پی آن است که نقاط قوت، ضعف‌ها، فرصت‌ها و عوامل بازدارنده از عملکرد مطلوب را در سطح دانشگاه و خصوصاً در گروه‌های آموزشی را شناسایی کند (۴). ارزیابی درونی در واقع به‌عنوان یک پیش‌نیاز و مقدمه‌ای برای اجرای ارزیابی بیرونی می‌باشد.

در تحقیقاتی که وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به عمل آورد، مشخص گردید که اجرای ارزیابی درونی محیطی را فراهم می‌کند که اعضای هیأت علمی در شناسایی جنبه‌های عمده‌ای که در توسعه کمی و کیفی گروه‌های آموزشی نقش دارند، مشارکت فعالانه داشته باشند و همچنین با تحلیل خط‌مشی‌های موجود و ارائه راه‌کارهای بهبود کیفیت در آموزش پزشکی در سطح ملی به دست‌اندرکاران کمک کنند (۵).

هر واحد آموزشی ملزم است تا خود را با اطلاعات روز تطبیق داده و بتواند پا به پای مراکز آموزشی عالی دیگر که همواره در یک قالب سالم و زنده هستند، در عرصه علم و دانش اظهار نظر و اظهار وجود نماید (۶). ارزیابی درونی تا حد زیادی مشارکتی و تعاملی بوده و از لحاظ عملیاتی عبارت است از جمع‌آوری اطلاعات مناسب

و به‌روز از مدرسان، دانشجویان و دانش‌آموختگان در رابطه با عوامل تشکیل‌دهنده هر واحد آموزشی عالی و به‌منظور قضاوت درباره کیفیت و برنامه‌ریزی در جهت بهبود است (۷). در آمریکا و برخی از کشورهای اروپایی این امر سابقه چندین ساله دارد (۸) و در ایران برای اولین بار در سال ۱۳۷۶ در دانشگاه‌های تهران و کرمان به‌عنوان طرح پژوهشی انجام گردید و نتایج مثبت این طرح سبب شد که در سال‌های بعد ارزیابی درونی در تمامی دانشگاه‌های کشور مورد استقبال قرار گیرد (۵). از جمله پژوهش‌های صورت گرفته در این زمینه می‌توان به ارزیابی درونی گروه فیزیولوژی دانشگاه رفسنجان که در سال ۱۳۹۰ توسط توکلی و همکاران انجام شده، اشاره کرد، یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان داد که گروه فیزیولوژی از دید اعضای هیئت علمی و دانشجویان در مجموع رتبه خوب را دارد اما در زمینه فضای فیزیکی و ساختاری و مسئولیت‌های اداری ضعیف گزارش شده است (۹).

انجام ارزیابی درونی در هر سیستم و گروه آموزشی امری خطیر و ضروری به نظر می‌رسد، بر این اساس در این مطالعه حوزه‌های مدیریت گروه، اعضای هیأت علمی، تجهیزات و امکانات آموزشی و پژوهشی، دوره‌های آموزشی، وضعیت پژوهشی اعضای هیأت علمی و برنامه‌های درسی دپارتمان فیزیولوژی گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی لرستان مورد مطالعه قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

این پژوهش بر اساس راهنما و چارچوب تدوین گزارش ارزیابی درونی در سطح گروه آموزشی که توسط محمدی و به راهنمایی دکتر بازرگان تدوین و طراحی و توسط دبیرخانه شورای نظارت و ارزشیابی و گسترش دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور تأیید شده است، صورت گرفته است (۱۰).

این ارزیابی یک مطالعه توصیفی-مقطعی بود که در سال تحصیلی ۹۴-۹۳ اجرا شد. جمع‌آوری اطلاعات بر

لیست‌ها و پرسش‌نامه‌های تدوین شده توسط وزارتخانه را در اختیار افراد شرکت کننده در پژوهش قرار داده و پس از تکمیل، گردآوری و با توجه به مقیاس لیکرت با درجه بندی ۰ تا ۵ برای نمره‌دهی به ملاک‌های مورد ارزیابی حوزه‌ها استفاده گردید.

برای بدست آوردن امتیازات در دو حوزه مدیریت گروه و اعضای هیأت علمی پرسش‌نامه اختصاصی طراحی شده را مورد استفاده قرار داده و برای ارزیابی در اختیار اعضا قرار گرفت. پس از اظهار نظر مخاطبان مذکور، امتیازات مربوطه جمع بندی و لحاظ گردیدند. در حوزه آموزشی نیز نظرات اعضای هیأت علمی در خصوص شاخص‌های آموزشی درس فیزیولوژی برای مخاطبان مورد لحاظ قرار گرفت. در حوزه تجهیزات و فضاها آموزشی و پژوهشی پارامترهای مورد ارزیابی مشخص شده توسط کارشناس و تعدادی از اعضای هیأت علمی با نظارت مدیر گروه سنجش و در فرم‌های مربوطه اعمال گردید. در حوزه دانشجویان تحصیلات تکمیلی نیز علاوه بر خود اظهاری مبنی بر ارائه مشخصات و ویژگی‌های مورد نیاز، سایر اطلاعات نیز بر اساس سوابق آموزشی و پژوهشی موجود استخراج و در تکمیل ارزیابی آنان استفاده شد.

پس از گردآوری داده‌ها و تجزیه و تحلیل آن‌ها، امتیاز حاصل از ارزشیابی هر معیار در تمامی حوزه‌ها مشخص شد و با استفاده از مقیاس لیکرت به صورت میانگین عددی ۵-۰ (جدول شماره ۱) و به صورت مطلوب، نسبتاً مطلوب و نامطلوب طبقه بندی و گزارش گردید.

یافته‌ها

الف) بخش مدیریت گروه: این حوزه بر اساس ۱۵ ملاک مورد ارزیابی قرار گرفت. امتیاز اکتسابی در این بخش ۴/۲۳ بود که طبق طبقه بندی لیکرت در رتبه مطلوب قرار گرفت.

اساس پرسش‌نامه، مشاهده و مصاحبه صورت گرفت که در این راستا با استفاده از پرسش‌نامه‌های مختلف ارزیابی انجام گردید. تعداد افراد شرکت کننده در فرآیند ارزیابی درونی: ۷ نفر اعضای هیأت علمی گروه، ۴ نفر دانشجویان کارشناسی ارشد گروه و ۱۰۰ نفر دانشجویان پزشکی و دندانپزشکی بودند.

تاریخچه گروه آموزشی: گروه آموزشی فیزیولوژی یکی از قدیمی‌ترین گروه‌های آموزشی در دانشگاه علوم پزشکی لرستان است و فعالیت آموزشی خود را از سال ۱۳۷۲ تقریباً همزمان با تأسیس دانشکده پزشکی آغاز کرد. در ابتدا این فعالیت منحصر به آموزش دانشجویان رشته پزشکی و پرستاری و مامایی بود ولی با تأسیس دانشکده‌های دیگر دانشگاه علوم پزشکی، فعالیت آموزشی گروه نیز توسعه پیدا کرد. در حال حاضر اعضای هیأت علمی این گروه تدریس دروس فیزیولوژی دانشجویان در کلیه رشته‌های دانشگاه را عهده دار می‌باشند. دوره دکترای پژوهش محور فیزیولوژی از سال ۱۳۹۲ به تعداد ۲ نفر و دوره کارشناسی ارشد فیزیولوژی از سال ۱۳۹۳ در گروه با تعداد ۴ دانشجو راه اندازی گردیده است. گروه در حال حاضر ۷ نفر عضو هیأت علمی دارد که شامل ۱ نفر دانشیار، ۵ نفر استادیار و ۱ نفر مربی است و همچنین دارای یک کارشناس آزمایشگاه بوده که هم اکنون دانشجوی دکتری فیزیولوژی می‌باشد. مرتبه آموزشی مدیر گروه فیزیولوژی در حال حاضر استادیار بوده و سابقه فعالیت آموزشی وی هشت سال است.

عوامل مورد ارزیابی: این عوامل در شش دسته شامل حوزه‌های مدیریت گروه، اعضای هیأت علمی، تجهیزات و امکانات آموزشی و پژوهشی، دوره‌های آموزشی، وضعیت پژوهشی اعضای هیأت علمی و برنامه‌های درسی دپارتمان فیزیولوژی تنظیم گردیده و برای هر یک از موارد مورد ارزشیابی، ویژگی‌های مطلوب، تعیین و سپس بر اساس حوزه‌ها، ملاک‌ها و ویژگی‌های مطلوب تعریف شد. چک

وضعیت امکانات سمعی و بصری گروه با ۶ ملاک مورد ارزیابی و امتیاز ۲/۴۲ را کسب و در رتبه نسبتاً مطلوب قرار گرفت.

ه) بخش برنامه درسی دپارتمان فیزیولوژی: که در دو پرسش‌نامه یکی مخصوص همکاران (۱۱ ملاک) و دیگری مخصوص دانشجویان (۷ ملاک) مورد ارزشیابی قرار گرفت. بررسی وضعیت دوره‌های آموزشی کارشناسی ارشد مخصوص همکاران با کسب امتیاز ۳/۶۱ در رتبه مطلوب و همچنین بررسی وضعیت دوره‌های آموزشی کارشناسی ارشد مخصوص دانشجویان با کسب امتیاز ۳/۹۶ در رتبه مطلوب طبق طبقه بندی لیکرت قرار گرفتند.

و) بخش وضعیت پژوهشی اعضا هیأت علمی: این حوزه بر اساس ۱۱ ملاک مورد ارزیابی قرار گرفت. امتیاز اکتسابی در این بخش ۲/۷۳ می‌باشد که طبق طبقه بندی لیکرت در رتبه نسبتاً مطلوب قرار گرفت.

نتایج ارزیابی گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی لرستان در مجموع حوزه‌های در قالب جدول شماره ۲ ارائه گردیده است.

جدول ۱. طبقه بندی لیکرت

دامنه عددی (امتیاز کسب شده)	طبقه
۰-۱/۶۶	نامطلوب
۱/۶۶-۳/۳۶	نسبتاً مطلوب
۳/۳۶-۵	مطلوب

جدول ۲. نتایج ارزیابی کل حوزه‌های گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی لرستان

حوزه مورد ارزشیابی	میانگین امتیاز اکتسابی	رتبه اکتسابی
مدیریت گروه	۴/۲۳	مطلوب
اعضای هیأت علمی	۳/۵۷	مطلوب
تجهیزات و امکانات آموزشی و پژوهشی	۲/۲۹	نسبتاً مطلوب
دوره‌های آموزشی	۳/۹۶	مطلوب
وضعیت پژوهشی اعضای هیأت علمی	۲/۷۳	نسبتاً مطلوب
برنامه‌های درسی دپارتمان فیزیولوژی	۳/۷۵	مطلوب
میانگین وضعیت گروه در کل حوزه‌ها	۳/۳۹	مطلوب

ب) بخش اعضای هیأت علمی: این حوزه بر اساس ۱۵ ملاک مورد ارزیابی قرار گرفته است، امتیاز بدست آمده ۳/۵۷ بود که طبق طبقه بندی لیکرت در رتبه مطلوب قرار گرفت.

ج) بخش دوره‌های آموزشی: در این حوزه وضعیت وجود برنامه مدون و مکتوب، تدوین برنامه درسی برای رشته‌ها و مقاطع مختلف، تدوین و دارا بودن طرح درس برای جلسات مختلف تدریس، توانمند سازی دانشجو با استفاده از اجرای سمینارهای آموزشی-کلاسی و ۲۸ مورد در رشته‌های پزشکی، دندانپزشکی، کارشناسی ارشد فیزیولوژی و سایر دانشجویان رشته‌های از جمله تغذیه، مامایی و ... مورد بررسی قرار گرفت. میانگین کل امتیاز اکتسابی در این حوزه ۳/۹۶ بود و طبق طبقه بندی لیکرت در رتبه مطلوب قرار گرفت.

د) بخش امکانات و تجهیزات: جهت بررسی وضعیت امکانات و تجهیزات گروه پنج پرسش‌نامه اختصاصی در خصوص وضعیت فضاهای آموزشی و اداری گروه، وضعیت کتابخانه و سیستم اطلاع رسانی، وضعیت امکانات و خدمات رایانه‌ای، وضعیت کارگاه‌ها و آزمایشگاه‌ها و درنهایت امکانات سمعی و بصری تکمیل و نتایج حاصل شامل:

وضعیت فضاهای آموزشی و اداری گروه با ۶ ملاک مورد ارزیابی و با کسب امتیاز ۳/۱۸ در رتبه نسبتاً مطلوب قرار گرفت.

وضعیت کتابخانه و سیستم اطلاع رسانی با ۵ ملاک مورد ارزیابی و امتیاز ۲/۶۲ را کسب و در رتبه نسبتاً مطلوب قرار گرفت.

وضعیت امکانات و خدمات رایانه‌ای گروه با ۷ ملاک مورد ارزیابی و امتیاز ۳/۰۵ را کسب و در رتبه نسبتاً مطلوب قرار گرفت.

وضعیت کارگاه‌ها و آزمایشگاه‌ها با ۵ ملاک مورد ارزیابی و امتیاز ۳/۳۶ را کسب و در رتبه نسبتاً مطلوب قرار گرفت.

بحث و نتیجه گیری

با انجام ارزیابی درونی می‌توان در جهت رفع نارسایی‌های موجود کوشید و به برقراری یک نظام آموزشی کارآمد پرداخت (۱۱) این در صورتی است که سیستم‌های آموزشی در تمام دنیا در حال انجام دگرگونی‌های ساختاری می‌باشند تا بتوانند رقابت خود را در سطح جهانی بی‌افزایند.

ارزیابی درونی از دیدگاه ولاسینو و همکاران (۲۰۰۴) (۷) عبارت است از جمع‌آوری اطلاعات مناسب، مرتبط و به‌روز از مدرسان، دانشجویان و دانش‌آموختگان درباره عوامل تشکیل دهنده واحد آموزش عالی و به‌منظور قضاوت درباره کیفیت و برنامه‌ریزی در جهت بهبود آن است، فرآیندی است که تنها بر پایه‌ی خواست و مشارکت تمامی عناصر انسانی برنامه درسی و به‌خصوص اعضای هیأت علمی به‌عنوان طراحان، برنامه‌ریزان، مدیران و مجریان حیات یافته و پویایی لازم را در جهت بهبودی کسب می‌نمایند. بدیهی است که تا فرهنگ ارزشیابی در دانشگاه نهادینه نشود و اعضای هیأت علمی در این خصوص احساس نیاز نکنند، ارزیابی درونی صرفاً به‌عنوان وظیفه‌ای اداری جلوه‌گر خواهد شد که ارزش ذاتی آن هیچ وقت درک نخواهد گردید.

در این میان ارزیابی آموزشی بهترین شاخص جهت نشان دادن میزان رسیدگی به اهداف آموزشی می‌باشد و به تحلیل فعالیت‌های آموزشی انجام گرفته در سیستم دانشگاهی می‌پردازد (۱۲). ارزیابی درونی گروه‌های آموزشی پزشکی که زیر مجموعه‌ای از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌باشد، نقش بسیار مهمی در ارتقای کیفیت آموزشی ایفا می‌کند (۱۳).

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که گروه فیزیولوژی با کسب امتیاز میانگین ۳/۳۹ بر طبق امتیاز لیکرت از وضع مطلوبی برخوردار است. مواردی مانند مدیر گروه، اعضای هیأت علمی، حوزه آموزش و برنامه درسی

در سطح مطلوب قرار دارند اما شاخص‌هایی مانند وضعیت پژوهشی اعضای هیأت علمی و امکانات و تجهیزات در سطح نسبتاً مطلوب قرار دارند که از جمله دغدغه‌های فراروی گروه می‌باشد که گروه با تصویب دانشگاه به گسترش کمی و کیفی فضاها، آموزشی و پژوهشی و افزایش انجام طرح‌های تحقیقاتی و پژوهشی توسط اعضای هیأت علمی همت گمارند. در حوزه تجهیزات آموزشی و پژوهشی باید با به‌روز کردن و فراهم کردن دستگاه‌ها و تجهیزات مسیر پژوهش در زمینه‌های تخصصی را هموارتر کند، زیرا کارآمد بودن فضا و تجهیزات آموزشی و پژوهشی از یک طرف و از طرف دیگر پرورش و تربیت پژوهشگران جوان و باقابلیت بالا، مستقیم و غیرمستقیم در مقوله‌ی تشخیص و درمان بیماری‌های منطقه و کمک به ساخت داروهای جدید و بهتر نقش بسزایی خواهد داشت.

نتایج ارزیابی درونی انجام شده در گروه انگل شناسی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه (۱۴)، گروه شنوایی سنجی دانشگاه علوم پزشکی تهران (۱۵) و همچنین گروه ایمنی شناسی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز (۵) نیز نشان داد که وضعیت این گروه‌ها در حوزه‌های مورد بررسی مطلوب گزارش گردیده است که با یافته‌های این مطالعه همخوانی دارد.

به نظر می‌رسد که بیشترین چالش‌های پیش روی گروه با توجه به ارزیابی درونی در دو حوزه امکانات و تجهیزات و وضعیت پژوهشی اعضا هیأت علمی قرار گرفته است، چرا که گروه در این دو حوزه کمترین رتبه را کسب نموده است. شاید بتوان این دو مورد را وابسته به هم دانست چرا که کمبود امکانات پژوهشی می‌تواند عاملی باشد در جهت کم بودن میزان طرح‌های تحقیقاتی و پژوهشی اعضای هیأت علمی و به همین دلیل مطلوب نبودن وضعیت امکانات دلیلی باشد بر مطلوب نبودن

وضعیت پژوهشی. این در حالی است که دیگر عوامل مورد ارزیابی مطلوب گزارش گردیده‌اند.

برای رفع وضعیت‌های نامطلوب به وجود آمده می‌توان به تأسیس آزمایشگاه فیزیولوژی تحقیقاتی و خانه حیوانات در داخل دانشگاه یا دانشکده و همچنین ارائه بودجه کافی جهت انجام تحقیقات و پژوهش‌های بیشتر اشاره کرد. در حوزه امکانات و تجهیزات آموزشی و پژوهشی نتایج ارزیابی درونی این گروه با گروه‌های بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی سمنان (۱۶) و گفتار درمانی دانشگاه علوم پزشکی سمنان (۱۷) که در حد نسبتاً مطلوب قرار گرفته همخوانی دارد.

در نهایت علی‌رغم آن که گروه فیزیولوژی در ارزیابی درونی خود، با توجه به مقیاس لیکرت توانسته رتبه مطلوب کسب نماید اما هنوز نیازمند تجدید نظر و تغییرات زیادی بوده که علاوه بر مواردی که اعضای گروه به آن اهتمام خواهند ورزید، توجهاتی را نیز از سوی مسئولان محترم دانشکده و دانشگاه طلب می‌نماید. انجام مطالعات ارزیابی درونی با روش صحیح، اولین گام در ارائه یک کار ارزشمند است، اما ارائه برنامه مدون برای رفع

کاستی‌های موجود به‌منظور ارتقای گروه بر اساس نتایج حاصله از این پژوهش لازم و ضروری است؛ بنابراین پیشنهادهایی جهت ارتقای کیفیت آموزشی گروه ارائه می‌گردد که شامل:

۱- تخصیص بودجه مستقل برای گروه در جهت عملی نمودن اهداف آموزشی و پژوهشی.

۲- ارائه تسهیلات بیشتر به اعضای هیأت علمی گروه جهت انجام پروژه‌های تحقیقاتی.

۳- پیگیری جهت تأسیس و تجهیز نمودن آزمایشگاه فیزیولوژی تحقیقاتی و همچنین تأسیس خانه حیوانات جهت دسترسی سریع و آسان به حیوانات آزمایشگاهی.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله نویسندگان مراتب و قدردانی خود را از معاونت تحقیقات و فناوری و معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی لرستان به عمل می‌آورند.

References

1. Mohammadi R, Fatehabadi J, Yadegarzadeh G, Mizamohammadi M, Parari K. Evaluation Quality in higher education. Tehran: Sanjesh Press; 2005: 12-13.
2. Mehralizadeh Y. New Reforms in the Management of the University: Transition from Centralized to Decentralized (University-Based Management) in Iran. High Educ Policy 2005; 18(1): 67-82. (In Persian)
3. Bazargan A. Application of Educational Evaluation in Higher Education with emphasis on improving the quality of medical education. Published by secretariat monitoring, evaluation and development of medical sciences. november 1998. (In Persian)
4. Hakimi V, Ahanchian M. Pathology of internal evaluation plans and paths of development effectiveness. University of Ferdousi Mashhad 2013. (In Persian)
5. Khodadadi A, Oraki KM, Shakurnia A, Ghafourian M, Ghadiri A, Asarezadegan MA. Internal Evaluation of Immunology Department of Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences. 2014; 5(1): 73-79.
6. Bazargan A. Introduction to assessing quality in higher medical education. J Quality Higher Educ, 1999; 5: 61-68.
7. Vlasceanu I, Grunberg L, Parlea D. Quality Assurance and Accreditation: A Glossary of Basic Terms and Difinitions, Bucharest, unesco- CEBRS ‘ Paper on Higher Education (2004). [http:// www. cepesro/publications/Default. Html](http://www.cepesro/publications/Default.Html).
8. Seyf HM, Amin BM, Yazdiha M, Nabavi M, Faranoush M. Internal evaluation an Internal Evaluation of Physiology Department of Rafsanjan University of Medical Sciences. Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences 2013; 12(3): 5-20. (In Persian)
9. Allahtavakoli M, Roohbakhsh A, Rahmani MR, Bakhshi H, Amin F, Shamsizadeh A. Means of promoting the quality of education in the department of pediatrics of Semnan university of medical sciences, 2001: 12(3);233-242.
10. Framework and Guidance for Writing the Report of Internal Evaluation at the Educational Department Level <http://www.hsu.ac.ir/doc/nezarat/arzyabi%20Odaroni/marahel%20ejraye%20arzyabi%20daroni%2019/guide.pdf>
11. Farzianpour F, Sedighi Gilani MA, Zeinalo A, Eshraghian MA. Result of educational evaluation concerning 15 educational groups active in research works relevant to basic and clinical sciences in Tehran University of Medical Sciences. 2012;6(2): 127-177.
12. Parsa Yekta Z, Salmaani Barough N, Monjamed Z, Farzianpour F, Eshraghian M. Internal evaluation in faculty of nursing and midwifery, Tehran University of Medical Sciences. Hayat. 2005; 11(2):71-78.
13. Rabbani A, Farzianpour F, Zamani G, Zeinaloo A, Shajari H. Internal evaluation in department of pediatrics faculty of medicine, Tehran University of Medical Sciences. Iranian Journal of Pediatrics. 2006; 16(3):301-307

14. Hazrati Tappeh K, Barazesh A, Mohammadzade H, Khashave S. Internal evaluation of parasitology and mycology department of Urmia university of medical sciences. *koomesh*. 2011;12(2):112-118. (In Persian)
15. Sedai M, Farzianpour A, Mohamadkhani M, Fatahi J, Saroughfarahani S. Internal evaluation of Audiology in Faculty of Rehabilitation Tehran University of Medical. 2008; 16(1): 1-9. (In Persian)
16. Fallah SH, Mahdinia SM, Ghayeni G, Moeinian Kh, Yagmaeean K. Internal evaluation of Environmental health department Faculty of Health, Semnan University of Medical Sciences. 2003. (In Persian)
17. Sadollahi A, Bakhtiyari J, Kasbi F, Eftekhari Z, Salmani M, Jenabi MS, et al. Internal evaluation of speech therapy department of Semnan University of Medical Sciences. *koomesh*. 2008; 9(3): 179-186.